

Προσευχή ως θυμίαμα...

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρων μου θυσία εσπερινή» (Ψαλμ. 140.2)

«Ζητεί λοιπόν αυτός τέτοια να γίνει η προσευχή του, όπως εκείνο το σφάγιο, που δεν είναι μολυσμένο από καμιά κηλίδα εκείνου που το πρόσφερε, όπως εκείνο το θυμίαμα το καθαρό και άγιο. Με την αξίωση του δε αυτή μας διδάσκει να είναι οι προσευχές μας καθαρές και ευάρεστες. Διότι τέτοια είναι η αρετή, όπως ακριβώς βέβαια η αμαρτία είναι γεμάτη δυσωδία. Γι'αυτό, θέλοντας να δηλώσει ο ίδιος ο ψαλμωδός τη δυσωδία της αμαρτίας, έλεγε· «ότι αί άνομιαί μου ύπερῆραν τήν

κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ. ὁ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου» (Ψαλμ.37.5-6). **Ὅπως ακριβῶς λοιπὸν το θυμίαμα και ἀπὸ μόνο του εἶναι καλὸ και ευωδιάζει, ἀλλὰ ὁμως τότε προ πάντων δείχνει την ευωδία του, ὅταν ἔλθει σε επαφή με τη φωτιά, ἔτσι λοιπὸν και η προσευχή εἶναι μεν καλή και αὐτή καθ’αυτή, γίνεται ὁμως καλύτερη και πιο ευάρεστη, ὅταν γίνεται με ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ θερμὴ και φλόγα, ὅταν γίνεται η ψυχὴ θυμιαστήριο και ἀνάβει πολὺ μεγάλη φωτιά. Διότι οὔτε το θυμίαμα τοποθετοῦνταν ἐπάνω στη σχάρα, αν δεν ἀναβε πρώτα, ἢ αν δεν εἶχαν καεὶ τα κάρβουνα. Αὐτὸ και συ κάμε στη σκέψη σου· πρώτα ἀναψε αὐτὴν με την προθυμία, και μετὰ κάμνε την προσευχή.**

Προσεύχεται λοιπὸν και παρακαλεῖ η μεν προσευχή του να γίνει σαν θυμίαμα, η δε ὕψωση των χεριῶν του σαν θυσία εσπερινή. Διότι και τα δυο εἶναι ευπρόσδεκτα. Πῶς δε θα μπορούσε να γίνει αὐτὸ; Αν και τα δύο ἦταν καθαρὰ, αν και τα δύο ἦταν ἀμεμπτα, και η γλῶσσα και τα χέρια, τα μεν χέρια καθαρὰ ἀπὸ πλεονεξία και αρπαγή, η δε γλῶσσα ἀπαλλαγμένη ἀπὸ πονηρὰ λόγια. **Διότι ὅπως ακριβῶς το θυμιατήρι πρέπει να μην ἔχει τίποτε το ἀκάθαρτο, παρά φωτιά μόνο και θυμίαμα, ἔτσι και η γλῶσσα δεν πρέπει να λέγει λόγια αισχρὰ, παρά λόγια ἀγία και εὐφημα· ἔτσι και τα χέρια να γίνονται σαν θυμιατήρι.**

Ας εἶναι λοιπὸν το στόμα σου θυμιατήρι και πρόσεχε να μην το γεμίσεις με κοπριά. Τέτοιοι εἶναι ἐκεῖνοι που λέγουν αισχρὰ και ἀκάθαρτα λόγια. Και για ποιο λόγο δεν εἶπε πρωινή ἀλλὰ εσπερινή; Εμένα μου φαίνεται ὅτι και αὐτὸ ἔχει λεχθεὶ χωρὶς κάποιο ιδιαίτερο λόγο. Καθόσον εἴν ἔλεγε, πρωινή, ο περίεργος θα μπορούσε να ρωτήσῃ, για ποιὸ λόγο δεν εἶπε εσπερινή; Αν ὁμως κάποιος ἠθέλε να ακούσῃ χωρὶς πολυπραγμοσύνη, διότι η μεν πρωινή προσευχή περιμένει την εσπερινή, η δε εσπερινή, ἀφού γίνεται, συμπληρώνει την ιεροτελεστία και δεν εἶναι κάπως ἀτελέστερη η λατρεία, εφόσον η ἡμέρα συνεχίζεται, ἀλλὰ **ολοκληρώθηκε** και ἔλαβε **τέλος**.

Αλλὰ ὁμως τι χρειάζεται στην προσευχή και η ἔκταση των χεριῶν; Επειδὴ αὐτὰ κάμνουν πολλές κακές πράξεις, ὅπως πληγώνουν, φονεύουν, ἀρπάζουν, κάμνουν ἀπληστίες, γι’αὐτὸ λοιπὸν προτρεπόμαστε να σηκώνουμε αὐτὰ ψηλά, ὡστε **η διακονία της προσευχῆς να γίνει φραγμὸς γι’αὐτὰ πρὸς την κακία και ἀπαλλαγὴ ἀπὸ την πονηρία** κι ἔτσι ὅταν πρόκειται να τα στείλῃς για **συνήγορο** σου πρὸς το Θεό, και μ’αὐτὰ να ἀπευθύνῃς προς ἐκεῖνον τη θυσία ἐκείνη τη πνευματική, να μη τα καταντροπιάσῃς και τα στερήσῃς της παρρησίας πρὸς αὐτὸν με τη διάπραξη της κακῆς πράξης. **Καθάρισε λοιπὸν αὐτὰ με την ελεημοσύνη, τη φιλανθρωπία, την προστασία ἐκείνων που ἔχουν ἀνάγκη, και ἔτσι ἀπήυθηνε αὐτὰ για τη προσευχή».**

Ι.Χρυσοστόμου ἔργα, ΕΠΕ 7

Πηγή: monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr